

interpretátor, Csányi Erzsébet tehetsége felül tud emelkedni azokon a tipológiai korlátokon, melyek – érthetően – gúzsba kötik gondolatait; mikor el mer szakadni a mindenáron való formalizálás vágyától és attól az előítélettől, hogy megállapításai valamilyen tekintélyt parancsoló szerző idézeteinek védelmére szorulnak. Amikor tehát nem kizárólag mások véleményének, hanem részben saját szituáltságának szűrőjén át nyertünk bepillantást különböző szövegvilágokba. Ilyenkor az objektivitás kívánatos horizontján belül maradván is érezhetővé válik az az egyszerű tény, hogy az értelmező kapcsolata az elemzett szövegekhez nem csak valamiféle elvont tudományosság eszményén alapul, hanem természetzerűleg, magától értetődően: személyes is. (Újvidék, 1992.)

Szabó Gábor

